

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้มาสู่ชุมชนที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้เพื่อนำลูกๆ ที่ยากจนมาเลี้ยงดู ท่านไม่จำเป็นต้องไปสู่ชุมชนของเหล่าเทพ

คำถาม: วันใดที่ลูกๆ ควรจะเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก?

คำตอบ: วันที่ลูกได้ตายขณะที่มีชีวิตและมีศรัทธาในพ่อ วันนั้นควรจะมีการฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก วันนั้นคือ จานามาสทมิ (วันเกิด) สำหรับลูกๆ หากลูกฉลองวันเกิดของการตายขณะที่มีชีวิตของลูก สติปัญญาของลูกจะจดจำว่า ลูกได้ก้าวออกมาจากโลกเก่าและเวลานี้ลูกเป็นของบাবา นั่นคือลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกแล้ว

เพลง: เปลวไฟนั้นถูกจุดขึ้นในชุมชนของแมลงเมา...

โอ ม ชานติ ลูกๆ ของบาร์ตได้ฟังเพลง บทกวี พระเวทย์ คัมภีร์ อุปนิษัทและคำยกย่องของเหล่าเทพ ฯลฯ มากมาย เวลานั้นลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าวงจรโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร ลูกๆ รู้ถึงอดีต ลูกเห็นว่าโลกปัจจุบันเป็นเช่นไร ลูกก็ได้มีประสบการณ์ของสิ่งนี้ในทางปฏิบัติด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกยังไม่มีประสบการณ์ในทางปฏิบัติของทุกสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ลูกได้มีประสบการณ์แล้วของสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีต พ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูกแล้ว ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ มีมนุษย์มากมายแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งว่าในเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ใช่ ขณะที่ลูกก้าวหน้าไปพวกเขาจะมาถึงตอนจบ พวกเขาจะรู้ถึงสาระแต่พวกเขาจะไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์ เพียงผู้ที่ศึกษาสิ่งนี้เท่านั้นที่จะรู้สิ่งนี้ นี่คือการศึกษาคือที่จะกลายเป็นราชาเหนือราชาจากมนุษย์ และในสิ่งนั้นด้วยที่ไม่ใช่ราชาที่ไม่บริสุทธิ์แต่เป็นราชาที่สูงส่งที่ได้รับการกราบไหว้บูชาจากราชาที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นักปราชญ์และบัณฑิตไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าผู้เดียวที่พวกเขาเรียกว่าเป็นเปลวไฟ แม้กระทั่งนักร้องก็รู้สิ่งใด พวกเขาเพียงแต่ร้องสรรเสริญ แน่่อนที่พระเจ้าต้องมาสู่ชุมชนของโลกนี้ การชุมนุมที่ซึ่งผู้คนมากมายมารวมตัวกัน ชุมชนที่มีความสุข (ปาร์ตี้) คือสถานที่ที่พวกเขาดื่มและ กิน เวลานั้นลูกกำลังได้รับทรัพย์ที่มีค่าที่ไม่สูญสลายของเพชรพลอยแห่งความรู้ในชุมชนนี้ นั่นคือลูกสามารถแม้กระทั่งพูดว่าลูกกำลังได้รับอำนาจในการปกครองดินแดนสีขาวดีจากพ่อ ในชุมชนทั้งหมดนี้เป็นเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อและท่านได้มาเพื่อให้ของขวัญแก่ลูก พ่อจะให้อะไรที่ชุมชน? ผู้คนได้ให้อะไรแก่กันและกันในการชุมนุม? มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนในสิ่งนี้ พ่อป้อนฮาลวาแก่ลูก ในขณะที่พวกเขาป้อนสิ่งที่ถูกที่สุดกับลูก นั่นคือถั่วชิกพี มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างฮาลวาและถั่วชิกพี พวกเขาเฝ้าแต่ป้อนถั่วชิกพีแก่กันและกันเมื่อใครบางคนไม่ได้หารายได้ใดเลย ก็มีคำกล่าวว่า: พวกเขาเพียงแต่เคี้ยวถั่วชิกพี เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้พรของอำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก ชีพบาบาเข้ามาสู่ชุมชนใช่หรือไม่? วันเกิดของชีวาได้มีการฉลองด้วย อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านทำอะไรเมื่อท่านมา ท่านคือพ่อและแน่อนที่ท่านป้อนลูกและให้บางสิ่งแก่ลูก แม่และพ่อจะหล่อเลี้ยงลูกในการใช้ชีวิต ลูกรู้ว่าแม่และพ่อมาและดูแลชีวิตของลูก นั่นคือท่านนำลูกมาเลี้ยงดู ลูกๆ เองพูดว่า: บาบา ฉันเป็นลูกอายุเพียง 10 วันของพ่อ นั่นคือลูกได้กลายเป็นของพ่อแล้ว 10 วัน ดังนั้นลูกควรจะเข้าใจว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองสวรรค์แล้วที่ลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงดูโดยท่านแล้ว ใครบางคนได้รับการนำมาเลี้ยงดูขณะที่มีชีวิตและไม่ได้เป็นไปเนื่องจากศรัทธาทั้งหมด แม่และพ่อจะให้ลูกของตนไปเพื่อเป็นบุตรบุญธรรม พวกเขาารู้สึกว่าลูกของพวกเขาจะมีความสุขมากกว่ากับพ่อแม่อื่นเพราะพวกเขาจะดูแลเอาใจใส่ลูกของพวกเขาด้วยความรักมากกว่า ลูกๆ ของพ่อทางร่างกัมที่นี้และได้รับการนำมาเลี้ยงดูโดยพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยความใส่ใจอย่างมาก ลูกๆ ก็เขียนว่า: บาบา เวลานั้นฉันเป็นของท่าน ลูกจะไม่เพียงแต่พูดเช่นนั้นจากระยะไกล เมื่อเด็กได้รับการนำมาเลี้ยงดูในทางปฏิบัติและดังนั้นจะมีพิธีเฉลิมฉลองด้วยเช่นกัน เช่นที่มีการฉลองวันเกิด ลูกก็กลายเป็นลูกๆ ของท่านด้วยเช่นกัน ลูกพูดว่า: เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ หลังจาก 6-7 วัน ควรจะมีพิธีตั้งชื่อ แต่ไม่มีใครฉลองในสิ่งนี้ ลูกควรจะฉลองจานามาสทมิ (วันเกิด) ของลูกด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก แต่ไม่มีลูกคนใดฉลองวันนั้น ลูกไม่มีแม้กระทั่งความรู้ว่าลูกต้องฉลองวันเกิด เป็นไปหลังจาก 12 เดือนที่ลูกฉลอง อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ฉลองในตอนเริ่มต้น เหตุใดลูกจึงฉลองหลังจาก 12 เดือนแล้ว? บางทีอาจไม่มีความรู้หรือศรัทธาใดๆ เมื่อลูกได้ฉลองวันเกิดของลูกและอยู่อย่างมั่นคงในศรัทธาแล้ว และหลังจากที่ฉลองวันเกิดของลูก หากลูกวิ่งหนีไปก็เป็นที่เข้าใจว่าลูกได้ตายไปแล้ว บางคนฉลองวันเกิดของพวกเขาด้วยความโอฬารตระการตาอย่างมาก ผู้ที่ยากจนสามารถแจกจ่ายหัวน้ำตาลและถั่วชิกพี ไม่ได้มีสิ่งใดมากนัก ลูกๆ ไม่ได้มีความสุขเช่นนั้นเพราะพวกเขาไม่ได้เข้าใจอย่างเต็มที่ เมื่อลูกฉลองวันเกิดของลูก ลูกจะจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง แต่ลูกไม่ได้มีสิ่งนั้นในสติปัญญา วันนี้พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกใหม่ๆ อีกครั้ง: หากลูกมีศรัทธา และแล้วจึงฉลองวันเกิดของลูก “ นี่คือนั่นวันที่ฉันได้พัฒนาศรัทธาขึ้นมาแล้ว ดังนั้นนี่คือจานามาสทมิ (วันเกิด) ของฉัน” ดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่ออย่างสมบูรณ์และมรดกของลูกอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ ไม่มีวันลืมว่าพวกเขาเป็นลูกของพ่อแม่คนนั้นคนนี้ ที่นี้ลูกบางคนพูดว่า: บาบา ลูกไม่สามารถจดจำพ่อ

ลูกจะไม่มีวันพูดเช่นนั้นในหนทางของความไม่รู้ คำถามของการไม่จดจำก็จะไม่เกิดขึ้น ลูกจดจำพ่อและท่านก็จดจำทุกคนอย่างแน่นนอน ลูก ๆ ทั้งหมดของพ่อได้ถูกเผาจนตายอย่างสิ้นเชิงในกองไฟของตัณหาราคะ ไม่มีกูหรือมหาตะมะใดจะพูดเช่นนั้น พระเจ้าพูด: ลูกทั้งหมดคือลูก ๆ ของพ่อ ทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า ลูกดวงวิญญาณคือลูก ๆ ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เมื่อพ่อเข้ามาในร่างกายท่านก็พูดว่า: ดวงวิญญาณเหล่านี้คือลูก ๆ ของพ่อ พวกเขาได้ขึ้นไปในกองไฟของตัณหาราคะและถูกเผาจนตายอย่างสิ้นเชิงและกลับมาหาโมประธาน ชาวบาร์ตได้กลายเป็นยุคเหล็กอย่างยิ่ง! พวกเขาทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดจากการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ ดวงวิญญาณที่สวยามที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาและน่าเกลียด ผู้ที่สวยามได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด การนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะหมายถึงการนั่งอยู่บนงู ในสวรรค์ไม่มีสิ่งที่จะกัดใคร สิ่งต่าง ๆ เช่นนั้นไม่สามารถคงอยู่ที่นี่ พ่อพูดว่า: เมื่อกิเลสทั้งหลายเข้าไปในลูก ลูกก็กลายเป็นเช่นหนามร้ายในป่า ลูกพูดว่า: บาบ! พวกเราเห็นด้วยว่านี่คือพ่อของหนาม พวกเขาเฝ้าแต่กัดกันและกันและถูกเผาจนตาย พระเจ้าพูด: ลูก ๆ ของพ่อเองมหาสมุทรแห่งความรู้ที่พ่อได้ทำให้สะอาดและบริสุทธิ์ในวงจรที่แล้ว เวลานี้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และน่าเกลียด ลูกรู้ว่าลูกได้อยู่อย่างน่าเกลียดจากสวยามอย่างไร ลูกมีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดที่สมบูรณ์ในสวระในสติปัญญาของลูก ลูกรู้อีกว่าเวลานี้ บางคนรู้อีกประวัติศาสตร์ชีวิตของเขาตั้งแต่อายุ 5-6 ขวบ ต่างลำดับกันไปตามสติปัญญาของพวกเรา ทุกคนรู้อีกประวัติศาสตร์ชีวิตของอดีตของตนและสิ่งเลวร้ายที่พวกเขาได้ทำลงไป โดยทั่วไปแล้วพวกเขาได้พูดถึงเรื่องราวยิ่งใหญ่ที่พวกเขาได้ทำ พวกเขาไม่สามารถที่จะรู้อีกสิ่งที่พวกเขาทำในชาติเกิดที่แล้วของเขา ไม่มีใครสามารถบอกประวัติศาสตร์แล้วชาติเล่าของเขาแก่ลูก อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายว่าเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร เพียงผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่จะสำนึกในสิ่งนี้ พ่อกำลังให้การกำหนดแก่ลูกเพื่อที่จะกลับบ้าน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้ที่อยู่ในทุกศาสนา หากลูกต้องการที่จะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นไปยังบ้านของลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถพาลูกไปที่นั่นได้ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านโดยที่ไม่มีพ่อ ไม่มีใครรู้วิธีการจดจำพ่อและไปถึงที่นั่น ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพาลูกไปที่นั่น ลูกต้องไม่แม้กระทั่งคิดเกี่ยวกับการหลุดพ้นตลอดไป สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ละครนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ และไม่สามารถมีใครออกไปจากละครนี้ไปได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางสำหรับทุกคน เพียงท่านเท่านั้นที่มาและบอกลูกถึงวิธีการที่จะจดจำท่านเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีการลงโทษ หากลูกไม่ทำความเพียรพยายาม ก็เป็นที่เข้าใจว่าลูกไม่ได้เป็นของที่นี่ ลูก ๆ รู้ถึงหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกแต่ละคนอธิบายในอัตราความเร็วของลูกเอง ลูกสามารถพูดด้วยเช่นกันว่า: โลกไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ มีความรุนแรงอย่างมาก ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เช่นนั้นจะไม่คงอยู่ในยุคทอง เวลานี้คือยุคเหล็ก มนุษย์ทั้งหมดจะเห็นด้วยกับสิ่งนั้น มียุคทอง เงิน ทองแดงและเหล็ก พวกเขามีสื่อในภาษาอื่น ๆ ด้วย ทุกคนรู้ภาษาอังกฤษและมีพจนานุกรมภาษาฮินดูเป็นอังกฤษด้วยเช่นกัน ชาวอังกฤษเคยปกครองที่นี่เป็นเวลายาวนาน และดังนั้นจึงได้มีการใช้ภาษาอังกฤษของพวกเรา ในเวลานี้มนุษย์ยอมรับว่าพวกเขาไม่มีคุณธรรม “บาบาได้โปรดมาและเมตตาต่อเราเถิด! ทำให้เราบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งเถิดเพราะเราไม่บริสุทธิ์!” ลูก ๆ เข้าใจว่าไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ แม้เพียงหนึ่งเดียวที่สามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจ และทาโม พ่อมาสู่ชุมชนที่ไม่บริสุทธิ์นี้ซึ่งเป็นชุมชนที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง พ่อไม่เคยไปสู่ชุมชนของเหล่าเทพ พ่อไม่ได้ไปที่ที่ลูกจะได้รับอาหารชูกำลังที่อุดมสมบูรณ์ถึง 36 ชนิด พ่อไปหาลูก ๆ ผู้ที่ไม่มีแม้กระทั่งจาปาตี พ่อนำพวกเขามาเลี้ยงดูและให้มรดกของพวกเราแก่เขา พ่อไม่ได้นำผู้ที่ร่ำรวยมาเลี้ยงดู พวกเขาอยู่อย่างหลุดหายในความซบเซาซึ่งของพวกเขาเอง พวกเขาพูดว่าเป็นสวรรค์สำหรับพวกเขา เมื่อใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าเขาได้พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นแน่นอนที่นี่คือนรก เหตุใดลูกจึงไม่อธิบาย? ไม่มีใครมีความรอบรู้ที่จะเขียนสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์ ลูก ๆ รู้ว่าละครกำลังทำให้ลูกทำความเพียรพยายาม ไม่ว่าความเพียรพยายามใดที่เราทำนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีความจำเป็นที่ต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องไม่เพียงขึ้นอยู่กับละครแน่นอนที่ต้องมีการทำความเพียรพยายามสำหรับทุกสิ่ง ลูกคือคาร์มาโยคีและราชาโยคี ผู้คนเหล่านั้นเป็นผู้สละละทิ้งกรรมและเป็นหะฐะโยคี ลูกทำทุกสิ่งขณะมีชีวิตอยู่ที่บ้านและดูแลลูก ๆ ของลูก ผู้คนเหล่านั้นร้องไห้เพราะพวกเขาไม่ชอบสิ่งนั้นที่บ้าน อย่างไรก็ตามความบริสุทธิ์ของพวกเขาเป็นสิ่งที่ต้องการในบาร์ต เป็นสิ่งที่ดี ทุกวันนี้พวกเขาไม่แม้กระทั่งอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าใครก็ตามสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพาลูกไปที่นั่น เวลานี้ลูกรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก แต่ลูกจะไปที่นี่ได้อย่างไร? ได้มีการทำบาปมากมาย ผู้คนเรียกพระเจ้าว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกกำลังทำให้เกียรติของใครสูญเสียไปด้วยการที่ลูกพูดเช่นนั้น? เกียรติของชีพาบาบ! พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกอนุ ในแมวและในสุนัข! เวลานี้พ่อควรจะรายงานสิ่งนี้ให้แก่ใคร? พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้เดียวที่ทรงพลัง พ่อมีดารามราชอยู่คู่กับพ่อด้วย นี่เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกคนจะมีประสบการณ์ของการลงโทษและแล้วก็กลับบ้าน ละครถูกทำในวิธีนี้ แน่นนอนที่มี

ประสบการณ์ของการลงโทษ มีนิมิต นิมิตต่างๆ ได้รับในทรงขงของครรรค์ด้วย “ลูกได้ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น และดังนั้นคือการลงโทษในสิ่งที่ลูกได้ทำมา” เหตุนี้เองลูกจึงร้อง: ขอให้ฉันออกไปจากทรงขงนี้เถิด ฉันจะไม่ทำบาปเช่นนั้นอีก พ่อมาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก ลูกมีประสบการณ์ของการลงโทษในครรรค์ นั่นเป็นทรงขงด้วยและลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมาน ในยุคทองไม่มีทรงขงที่ซึ่งลูกจะมีประสบการณ์ของการลงโทษ เวลานี้พ่ออธิบาย: ลูกๆ จดจำพ่อและอัลลอยด์จะถูกจัดทั้งไป หลายต่อหลายคนจะยอมรับคำพูดของลูก ได้มีการอ้างอิงชื่อของพระเจ้า แต่พวกเขาได้ทำ ความผิดพลาดด้วยการใส่ชื่อของกษณะ เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายแก่ลูกๆ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกได้ยิน ตีพิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์ ในเวลานี้ชีพบาปพูดกับทุกคน: ลูกได้อยู่อย่างทาโมประธานขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิด เวลานี้พ่อกำลังแนะนำลูกอีกครั้ง: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย และแล้วลูกจะไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต นี่คือการสั่งของพ่อ: จงจดจำพ่อและอัลลอยด์จะถูกจัดทั้งไป อัจชะ ลูกๆ พ่อได้อธิบายมาแล้วมากมายอย่างยิ่ง! อีกมากเพียงใดที่พ่อสามารถอธิบาย? อัจชะ.

ถึงลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แน่ใจจงทำความเพียรพยายามเพื่อทุกสิ่ง อย่าได้เพียงแต่นั่งที่นั่นแล้วก็คิดว่าสิ่งนั้นอยู่ในละคร! จงกลายเป็นคาร์มาโยคีและราชาโยคี ที่ไม่ใช่ผู้สละละทิ้งกรรมหรือเป็นหะฐะโยคี
2. ในการที่จะกลับบ้านกับพ่อโดยที่ไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษ จงทำให้ตนเอง, ดวงวิญญาณ สาโทประธานด้วยการจดจำพ่อ จงกลับมาสวยงามจากน่าเกลียด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้สำรวจตรวจสอบตนเองและให้ประสบการณ์ของความผ่องแผ้วทางจิต ด้วยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปที่สูงส่งและความซาบซึ้งที่สูงส่งของลูก

ในกลุ่มของดวงดาว ประกายของดวงดาวพิเศษมองเห็นจากระยะไกลว่าน่ารักและไม่เหมือนใคร เช่นเดียวกัน ขอให้ลูกเป็นดวงดาวที่ปรากฏให้เห็นว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษในท่ามกลางดวงวิญญาณธรรมดาด้วยเช่นกัน ขณะอยู่ในรูปที่ธรรมดา ให้สภาพของลูกควรอยู่อย่างไม่ธรรมดาและเป็นทางจิตและแล้วลูกจะเป็นที่เห็นได้ว่าเป็นเช่นผู้คนของพระเจ้าในชุมนุม สำหรับสิ่งนี้ จงฝึกฝนอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองก่อนที่จะลูกมองออกไปข้างนอก อยู่อย่างมั่นคงในรูปที่สูงส่งและมีความซาบซึ้งที่สูงส่งของลูกอย่างสม่ำเสมอ และพร้อมกันกับการเป็นผู้เต็มไปด้วยความรู้ จงเต็มไปด้วยพลังและให้ความรู้ด้วยเช่นกัน และลูกจะสามารถให้ทำให้ดวงวิญญาณมากมายมีประสบการณ์

คติพจน์: ถ้าลูกเก็บสมบัติของราวันไว้กับลูก และแล้วผู้ให้ความอบอุ่นของหัวใจไม่สามารถอยู่ในหัวใจของลูกได้

*** โอม ซานติ ***